

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/222/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412212369
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412212369.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanej: C. F., trvale bytom E. R. XX, XXX XX L., o zaplatenie 955,95 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 955,95 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného revolvingového úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že žalovanej poskytol na základe časti C) návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.09.2006 revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca, pričom žalovaná vyčerpala ku dňu 14.12.2007 z úverového rámca sumu 1 284,96 eura. Poukázal na to, že žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca, teda vo výške 33,- eur splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaná však svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila. Poukázal tiež na čl. V.-3. Všeobecných podmienok pre poskytovanie spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorého je oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, so splácaním ktorej sa žalovaná dostala do omeškania viac ako 30 dní a bola na zaplatenie vyzvaná. Ďalej uviedol, že dňa 31.07.2011 sa stal splatný dlh žalovanej vo výške 1 055,95 eura, pričom ku dňu podania žaloby eviduje voči žalovanej (po úhrade sumy 50,- eur dňa 24.09.2011 a sumy 50,- eur dňa 02.11.2011) pohľadávku vo výške 955,95 eura. Poukázal tiež na to, že v úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 24,4 % ročne a keďže úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 15.06.2011, domáha sa zaplatenia úroku vo výške 24,4 % ročne zo sumy 886,42 eura od 16.06.2011 do zaplatenia a ďalej úroku z omeškania v zákonnej výške.

Písomným podaním zo dňa 16.04.2013 žalobca doplnil svoju žalobu, keď uviedol, že listom zo dňa 03.01.2007 bola žalovanej zaslaná úverová karta spolu s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru, výška úverového rámca bola 20 000,- Sk. V 09/2007 bol úverový rámec zvýšený na 25 000,- Sk a splátka bola stanovená od 10/2007 na sumu 1 250,- Sk, t.j. 5 % z 25 000,- Sk, v 10/2007 bol úverový rámec zvýšený na 30 000,- Sk a splátka bola stanovená od 11/2007 na sumu 1 500,- Sk, t.j. 5 % z 30 000,- Sk, v 12/2007 bol úverový rámec zvýšený na 35 000,- Sk, splátka bola znížená na 4 % z úverového rámca a stanovená od 01/2008 na sumu 1 400,- Sk, t.j. 4 % z 35 000,- Sk. Po prechode na menu euro bol v 01/2009 úverový rámec upravený na 1 100,- eur a splátka bola od 02/2009 stanovená na sumu 44,- eur, t.j. 4 % z 1 100,- eur. V 05/2009 bola splátka znížená na 3 % z úverového rámca a stanovená od 06/2009

na sumu 33,- eur, t.j. 3 % z 1 100,- eur. Uviedol, že klientom poskytuje revolvingový úver, t.j. úverovú kartu automatickým systémom v prípade riadneho splácania pôvodne poskytnutého spotrebiteľského úveru, a to podľa časti C) úverovej zmluvy. Poukázal tiež na to, že každá splátka zahŕňa úverovú istinu, t.j. príslušnú časť čerpaného úveru, zmluvne dohodnutý úrok, poplatok za vedenie revolvingového účtu a poplatok za poistenie úveru. Uviedol, že žalovaná z úverového rámca vyčerpala ku dňu 14.12.2007 sumu 1 284,96 eura a do odstúpenia od úverovej zmluvy uhradila na poskytnutý revolvingový úver sumu 1 442,42 eura. Poukázal tiež na to, že od úverovej zmluvy odstúpil dňa 23.06.2011 a úver sa stal splatný v celom rozsahu ku dňu 31.07.2011, pričom po odstúpení od úverovej zmluvy žalovaná uhradila sumu 100,- eur, ktorá bola použitá na úhradu zmluvnej pokuty a čiastočnú úhradu dlžných zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie úveru.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na 01.07.2014, na ktoré sa ani jeden z účastníkov nedostavil. Právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti, žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila, pričom nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 24.09.2006 účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 11 499,- Sk, financovaným tovarom bol sporák. Predmetná zmluva (č.l. 4 spisu) je obsiahnutá na predtlačenom formulári označenom ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O POSKYTNUTÍ SPOTREBITEĽSKÉHO ÚVERU, súčasťou ktorého je aj časť označená ako C) Úverová karta v znení: "Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20 000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak a spôsob splácania je zhodný zo zvolenou možnosťou v časti B)". Z časti C1) zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru súd zistil, že mesačná úroková sadzba bola stanovená vo výške 1,95 %, mesačný poplatok za správu revolvingového úveru vo výške 45,- Sk, ročná úroková sadzba vo výške 23,4 % a výška poistného v bode 1 časti D - 2,99 %. Z časti B) zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru súd zistil, že žalovaná odmietla poistenie podľa časti D zmluvy. Z listu žalobcu zo dňa 03.01.2007 (č.l. 67 spisu) adresovaného žalovanej súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a zároveň jej zaslal medzinárodnú Kreditnú kartu Cetelem MasterCard so základnými údajmi: maximálny úverový rámec - 30 000,- Sk, aktuálny úverový rámec - 20 000,- Sk, mesačná úroková sadzba 1,95 %, výška mesačnej splátky - 1 000,- Sk, poistenie kreditnej karty - áno, dátum platnosti karty od 01/2007. Z výpisu z úverového účtu žalovanej (č.l. 72-86 spisu) a špecifikácie dlžnej sumy (č.l. 87 spisu) súd zistil, že žalovaná z poskytnutého úverového rámca vyčerpala ku dňu 14.12.2007 sumu 1 284,96 eura a celkovo uhradila na poskytnutý revolvingový úver sumu 1 542,42 eura.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky..

Podľa § 504 Obch. zák. dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 O.z. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 46 ods. 2 O.z. pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

Podľa § 451 ods. 2 O.z. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 O.z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej žalobca ako veriteľ v rámci svojho podnikania (čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti) poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi (v konaní nebol tvrdený ani preukázaný opak) spotrebiteľský úver podľa § 2 písm. a) tohto zákona vo výške 11 499,- Sk na kúpu spotrebného tovaru (sporák). Po preskúmaní predmetnej zmluvy však súd dospel k záveru, že uvedeným právnym úkonom žalobca vnútil žalovanej aj iný úkon ako iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej primárneho záujmu (získanie úveru na zakúpenie sporáka). Ako totiž vyplýva z predtlačenej formulára označeného ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O POSKYTNUTÍ SPOTREBITEĽSKÉHO ÚVERU, žalovaná sa podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týkala iného právneho vzťahu (a ktorý mal navyše vzniknúť až v budúcnosti). Ak teda žalovaná chcela získať úver na zakúpenie sporáka (čo bolo primárnym účelom jej vstupu do zmluvného vzťahu so žalobcom), nemala inú možnosť ako

podpísať aj tú časť formulára, ktorá v sebe obsahovala žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, žiadosť o poskytnutie úverového rámca a žiadosť o vydanie úverovej karty. Takéto konanie žalobcu (ktorý pod zámienkou jedného právneho úkonu podstrčí druhej zmluvnej strane aj iný úkon, ktorý druhá zmluvná strana nemá možnosť vylúčiť) možno podľa názoru súdu považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 O.z.. Dobré mravy predstavujú pravidlá správania sa, ktoré spoločnosť v prevažnej miere uznáva a tvoria základ jej fundamentálneho hodnotového poriadku. Sú to pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Predstavujú súbor určitých spoločnosťou vytvorených a uznávaných pravidiel slušnosti, ktoré vedú ľudí k vzájomnému rešpektovaniu sa a nepoškodzovaniu všeobecných záujmov spoločnosti. Možno ich tiež označiť za súbor hodnotiacich kritérií určujúcich, ktoré konanie je v danej spoločnosti považované za dobré (správne) a ktoré nie. Ide o meradlo etického hodnotenia konkrétneho konania a jeho súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Vyššie uvedené konanie žalobcu považoval súd za rozporné práve s týmito princípmi, navyše v oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie kvalifikovať aj ako nekalú prax, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14C/86/2011 zo dňa 15.11.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/37/2012 zo dňa 17.05.2012, bola v obdobnej právnej veci rovnakého žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu veci žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno.

Navyše súd poukazuje na to, že ak by aj vyššie uvedené konanie žalobcu nevyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, zmluva o poskytnutí revolvingového úveru by nebola uzavretá v písomnej forme, ako to vyžaduje § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z listu žalobcu zo dňa 03.01.2007 adresovaného žalovanej (ktorý by bolo možné považovať za akceptáciu návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere obsiahnutého v časti C) žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.09.2006) totiž vyplýva, že obsahuje aj také údaje, ktoré nie sú obsahom návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy (napr. maximálna výška úverového rámca 30 000,- Sk, poistenie kreditnej karty, dátum platnosti kreditnej karty 01/2007). V zmysle § 44 ods. 2 O.z. je takéto prijatie návrhu odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Takýto nový návrh by však žalovaná musela prijať písomne, aby vznikla platná písomná zmluva (§ 46 ods. 2 O.z.). To ale žalovaná neurobila, keď faktické čerpanie peňažných prostriedkov žalovanou z poskytnutého úverového rámca nemožno považovať za uzavretie zmluvy v písomnej forme. V danom prípade teda nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť (§ 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 40 ods. 1 O.z.). K tomu možno navyše dodať, že návrh žalovanej (ktorý predpripravil žalobca) a akceptácia návrhu zo strany žalobcu ani neobsahovali všetky zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom žalobca si v predpripravenom návrhu na uzavretie zmluvy vyhradil ešte aj právo zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca. V čase, keď žalovaná "žiadala" o poskytnutie revolvingového úveru, teda ani nemohla mať vedomosť o konkrétnej výške revolvingového úveru (a na to nadväzujúcich ďalších podmienkach revolvingového úveru), ktorého poskytnutie a konkrétna výška záviseli výlučne od vôle žalobcu. Revolvingový úver tak nebol ani bezpodmienečne individualizovaný v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody dospel súd k záveru, že medzi účastníkmi nebola uzavretá platná zmluva o revolvingovom (spotrebiteľskom) úvere (k rovnakému záveru dospeli aj iné súdy v obdobných právnych veciach rovnakého žalobcu - napr. rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 6C/170/2011 zo dňa 07.10.2011, rozsudok Okresného súdu Košice okolie č.k. 17C/107/2011 zo dňa 16.01.2012, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/153/2013 zo dňa 20.02.2014, rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/27/2014 zo dňa 17.03.2014 a mnoho ďalších), preto žalovanej vznikla v zmysle § 457 O.z. povinnosť vrátiť žalobcovi vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca (ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 O.z.). Zo žalobcom predložených listinných dôkazov pritom vyplýva, že žalovaná si túto svoju povinnosť už splnila, keď žalobcovi vrátila dokonca ešte viac ako vyčerpala (z úverového rámca vyčerpala sumu 1 284,96 eura, pričom celkovo uhradila sumu 1 542,42 eura). Žaloba žalobcu teda nebola podaná dôvodne, preto ju súd v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila.